

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: D. Š., bytem Z., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen *ČSSZ*), v řízení o žalobě ze dne 4.1.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.11.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 4.11.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 8.9.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 4.1.2016 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 4.11.2015, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ, jímž jí byla zamítnuta její žádost o zvýšení 1. stupně invalidního důchodu, protože s rozhodnutím nesouhlasí, neboť dle ní její zdravotní stav, který odpovídá invaliditě 2., nebo 3. stupně, byl nedostatečně zjištěn a následně posouzen, a to i v řízení o podaných námitkách, kvůli tomu se její zdravotní stav zhoršil. Žalobkyně se vyjádřila ke svému zdravotnímu stavu i povolání. (*K žalobě připojila kopii napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 4.11.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 8.9.2015*, jímž byla zamítnuta její *žádost o změnu výše invalidního důchodu* podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-sever ze dne 22.7.2015 není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro

invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.11.2015 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 29.10.2015 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%; lékař ČSSZ zvolil s ohledem na aktuální klinický stav horní hranici vymezeného rozpětí a dále vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvýšil podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o 5% na celkových 45%, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-sever vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 22.7.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 29.10.2015 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která byla ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšena oběma lékaři o 5% na celkových 45%.

Žalovaná dne 15.2.2016 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 4.11.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 5.11.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 21.6.2016 za přítomnosti žalobkyně i odborného lékaře z oboru neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí 4.11.2015 žalobkyně byla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50%, tedy o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona. PK MPSV byla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-sever i námitkového řízení pokud se týká hlavního zdravotního postižení; míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena 40% podle kapitoly XIII., odd. E, položky 1c) přílohy vyhlášky, neboť u žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s

funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Na horní hranici taxace bylo hodnoceno s ohledem na koxartrozu a gonartrozu vpravo, ale vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu komise oproti lékařům OSSZ a ČSSZ podle § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšila hodnotu míry poklesu o 10% na celkových 50%. Dle komise žalobkyně pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, práce spojené se zvýšeným rizikem stresů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu; je schopna lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu a práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Závěrem komise uvedla, že při posudkovém hodnocení byly zhodnoceny všechny námitky žalobkyně uvedené v žalobě a také, že při posuzování invalidity se nehodnotí schopnost vykonávat základní životní potřeby jako je tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, oblékání a obouvání; o uváděné inkontinenci není doklad v odborných lékařských zprávách a také není doloženo, že by nyní byla nucena používat při chůzi 2 francouzské hole. Datum vzniku invalidity druhého stupně stanovila komise dnem 4.3.2015 (*neurologické vyšetření*); KLP nebyla stanovena vzhledem k charakteru postižení a věku žalobkyně. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni a žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány komisí i lékaři OSSZ a ČSSZ, jak je uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno

rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu*.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 4.11.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu vyššího stupně z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 21.6.2016 má soud za prokázané, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého nikoli pouze prvního stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.11.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 8.9.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně (od 4.3.2015), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 50%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-sever a poté na ČSSZ (45% míry poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobkyně byla uznána nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně.*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu druhého stupně od 4.3.2015 v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), *o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. vznik invalidity druhého stupně, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 1/2016-28 ze dne 18.8.2016, neboť rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu vyššího stupně by žalovaná vydala v případě zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu druhého stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-sever či by jí vyhověla v řízení o jejích námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 8.9.2015.*

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků má právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 18. srpna 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně